

Lektion 20: Lektüretexte, vereinfacht

20.1 Ἡ τοῦ Σωκράτους ἱερὰ τάξις (1)

ιερός heilig
ἡ τάξις, -εως (Auf)stellung, Posten, Auftrag

Χαιρεφῶν, φίλος τις Σωκράτους τοῦ Ἀθηναίου, εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν
ἤρετο τὸν θεόν, εἴ τις σοφώτερός ἐστιν Σωκράτους. Ὁ δὲ
ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐδεὶς σοφώτερός ἐστιν. Ἐπανελθὼν οὖν εἰς

Χαιρεφῶν, -ῶντος *ein Eigennome*
Σωκράτης, -ους, -ει, -η/-ην Sokrates
(οἱ) Δελφοί Delphi
εἰ *hier*: ob

Ἀθήνας ὁ Χαιρεφῶν ἠγγεῖλε τῷ Σωκράτει, ἃ ἐγένετο. Ὁ δὲ οὐκ

(αἱ) Ἀθῆναι Athen
ἀγγέλλω melden, berichten

5 οἰόμενος σοφώτατος εἶναι πολλὰ ἐφρόντιζεν περὶ τοῦ χρησμοῦ καὶ
ἔλεγε πρὸς ἑαυτόν·

φροντίζω nachdenken, grübeln
ὁ χρησμός Orakelspruch

»Τί λέγει ὁ θεός; Δῆλον γάρ ἐστιν, ὅτι ὁ Ἀπόλλων οὐ δύναται

τί *Akzent beachten!*
λέγω *hier*: meinen

ψεύδεσθαι. Ἀνάγκη ἄρα αὐτὸν αἰνίττεσθαι. Εἶμι οὖν εἰς τὴν ἀγοράν
καὶ φανῶ τῷ θεῷ ἄλλον ἄνθρωπον ἐμοῦ ὄντα σοφώτερον. Εἶτα

ψεύδομαι lügen, sich täuschen
αἰνίττομαι (τὸ αἰνίγμα) in Rätseln sprechen
ἀνάγκη (ἐστίν) es ist notwendig
εἶμι *Fut.* v. ἔρχομαι

10 ἐρῶ πρὸς τὸν θεόν· Τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀπέφηνα ἐμοῦ σοφώτερον
ὄντα· διὰ τί σὺ ἔλεγες ἐμὲ σοφώτατον εἶναι;«

ἐρῶ *Fut.* v. λέγω (*gut merken!*)
ἀπο-φαίνω aufzeigen, beweisen

διὰ + *Gen.* durch, mittels; + *Akk.* wegen; *auch hier*
den Akzent auf τί beachten!

Übung 1 - Syntax: Welche Konstruktionen folgen auf

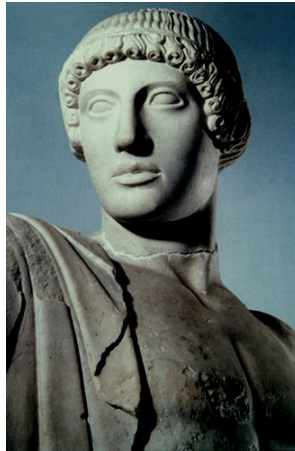
Z. 5: οὐκ οἰόμενος _____

Z. 8: ἀνάγκη _____

Z. 9/10: φανῶ _____

Z. 10: ἀπέφηνα _____

20.2 Ἡ τοῦ Σωκράτους ἱερὰ τάξις (2)

Πρώτον μὲν οὖν ὁ Σωκράτης ἦλθε πρὸς τούτους τῶν ἀνθρώπων,

οἳ ἐδόκουν σοφώτατοι εἶναι – ῥήτορας καὶ ἄνδρας πολιτικούς –

ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς. Οὐ μὲντοι ἐξεῦρεν αὐτούς τῷ ὄντι

σοφούς ὄντας· πολλὰ γὰρ ᾤοντο εἰδέναι, ἃ οὐκ ᾔδεσαν. Τοὺς δὲ

5 ποιητὰς καὶ τοὺς τεχνικούς ἐξεῦρε σοφούς μὲν ὄντας τὰς ἑαυτῶν

τέχνας· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ᾤοντο εἰδέναι ἄλλα πολλὰ, ἃ οὐκ ᾔδεσαν.

Ἄ δὲ ὁ Σωκράτης μὴ ᾔδει, οὐδὲ ᾤετο εἰδέναι. Τούτῳ σμικρῷ

σοφώτερος ἦν τῶν ἄλλων.

Ἐπεὶ δ' οὖν οὐκ ἐδύνατο ἀποφῆναι τῷ θεῷ ἄλλον ἄνθρωπον

10 ἀληθῶς σοφώτερον ὄντα ἑαυτοῦ, ὁ Σωκράτης ὧδε ἐλογίσατο·

»Διὰ τοῦ αἰνίγματος ὁ θεὸς μοι ἐσήμνην ποιεῖσθαι τήνδε τὴν

ζήτησιν. Δῆλον οὖν, ὅτι λέγει· ὦ Σώκρατες, ἐξετάζων τοὺς

ἀνθρώπους ἔγειρον αὐτούς εἰς σοφίαν καὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετήν.»

Κελεύει ἄρα με ὁ θεὸς φιλοσοφῶντα διάγειν τὸν βίον.»

δοκέω 1. meinen 2. scheinen
ὁ (ἄνῆρ) πολιτικός Politiker

δια-λέξομαι *Fut.* zu διαλέγομαι
οὐ μὲντοι allerdings nicht
ἐξ-εὐρίσκω herausfinden
τῷ ὄντι in Wirklichkeit, wirklich
εἰδέναι wissen (*Inf.* von οἶδα)
ᾔδεσαν sie wussten (*von* οἶδα)
ὁ ποιητής, -τοῦ (*A-Deklination!*) Dichter
ὁ (ἄνῆρ) τεχνικός Handwerker
ἢ τέχνη *hier*: Handwerk, Fachgebiet
τὰς ἑαυτῶν τέχνας *Akkusativus respectus*

ᾔδει er/sie/es wusste (*von* οἶδα)
τούτῳ σμικρῷ *entweder* „in diesem kleinen
Punkt“ *oder (als Dat. mensurae)* „um diese
Kleinigkeit“, „um so wenig“

λογίζομαι rechnen, überlegen, folgern

διὰ + *Gen.* durch, mittels; + *Akk.* wegen
τὸ αἰνίγμα, -ατος Rätsel
σημαίνω (ein) Zeichen geben, andeuten,
bedeuten (= mit einem Wink befehlen)
ποιέομαι *hier*: veranstalten, durchführen
ἢ ζήτησις, -εως Suche, philosoph. Untersuchung
λέγει *auch hier*: er meint
ἐξ-ετάζω prüfen
ἐγείρω aufwecken, anstacheln
τὸν βίον διάγειν sein Leben führen

